

porta, pero a pesar de tot, hi ha
dies que quedo feta una coca. Tant
que l'endemà reacciono i tornom-hi.

Heu passat 45 dies molt in-
tensos perquè em varen venir a bu-
car per anar a Vilanova de Dalt ahir
es ven que em tenen una gran
simpatia, perquè es la quarta
vegada que hi anem. Que hi faim
hal me causeu en gracia que ser
gracios, en aquest món, i a novells
em para aixís amb Vilanova.

Deu pensar, quina clauure, ara
per carta; pero com que no la
puc donar a ningú, el pobre
Pujol es de bona pasta, i ja hi
ha acostumat a les clauures Og?

Aquest últim dia el 26. oren
volar que la part del mitj la
fer en Vendrell. Quin plaer! es va
fer donar tinentes, permetes, per donar

Prenia de Dalt 28/8/933.
1283

Bon amic Pujol: esteu entornat,
ni se com pararem-hi.

El dia 23 vauig rebre la preuada
lletre del 21, amb tantes noves agra-
doses, que tot i que el paper era doble
vaig trobar que s'acabava aviat (Que
siguete Og?)

Veig que a vostè li para
com a mi, crec que anem a fora
a reposar, vistat? No es pot figurar
l'alegria que em va donar amb
l'adelant de l'etree, l'astima que
no'l paguem estonar aquest any
pero com diuen "un bon dinar fa
de bon esperar", aixís també fa de
bon esperar una obra seva, que ja
endavant i ja se que sera una delicia

com tot lo seu. Lo que sent molt
es ser tan egoista, jo, que soc la prime-
ra que reconec que li conec molt des
cançons, soc la primera també a contribuir
al rosari interminable de feines i me-
feines que s'acumulen sobre seu.
Perdó, però jo no hi tenc cap culpa
que fassi les coses tan ben fetes i boni-
ques. Quant vancig dir-ho als cantai-
res, tots van dir, "quina llàstima,
tan boniques que són totes les del
Mtre Rujol." i oïtat que fins els títols
són bonics? Això es rigorosament
autentic, i no cal dir que seria rebut amb
tots els honors.

També m'alegro molt que
hagi escrit lo d'en Manen, perquè
ja es hora que se li fassi justícia;
es clar, que per fer-li la que vostè
es mereix, se li ha posat rasta, però en
aquesta terra d'envejies i capelletes

ya se sab, com mes talent, mes enveja,
i això es l'única cosa que l'ha consolet
que contra vostè no ^{hi} produeix res.

Vancig complir el seu encàrrec
respecte en Lluís: molt agraït del
seu bon recort per ell, per ara no
se sab res, aquest mes d'agost, tot
està paralitzat, però aixís que se
s'ajuga quelcom, immediatament li es-
criviré, de totes maneres ell segueix
comentant del èxit. Tan debi!

Nosaltres aquí, treballant com me-
res, que proqueu fer un programa un-
mura variat, no s'ho pot pensar, hi
ha dies, que hi arribat a ensenyar tres
hores i mitja repides de 7/8 de 8 a les 11
de la nit (per descomtat) primer les
noies vòles, després a 7/8 de 9 tots i 3/4 de 10
a les 10. els homes vòles, francament
ture de dir, que es ven que soc molt

tut que la Antonia, pel treball de sua
la gota mortal acompanyant lo, per
que ell mateix va confessar que no
s'ho repassaba, i va ser allò de me-
dar sense ser al mar, ni les gràcies.

En Vandrell sí, va semblar
que es quedaba parat, perquè a
cada cançó anava dient, "molt bé
sk? molt bé", com aquell que no
s'ho pensa; menys mal, del mal
el menys. Ya heu una part tota de
catalans, hi va cantar la sena Jine-
ta, que la va haver de repetir. Ya
no cal dir, que com que l'animes-
ban com a divo, així el varen
tractar.

Quedem doncs, que voste farà
el favor de descansar tots els dies que
li' quedin de vacances, i que per
any nosaltres ja anirem a peu.

Per avui prou llama. Y la
Lluintipa està ben bé? Desejari que
aquest curs que començaria en
rebreu alguna sorpresa agradable
perquè ja clàstima veure-la
pobra Catalunya, tot com oi, en
tots els ordres.

Repetiré molt agraïda, molt
i els millors records meus per la
Lluintipa i per vostè i l'aguiament
sincer de sa afeció.

Antonia. Dots Feliç

(No estrangi les incoherències d'aquesta
lletra, està veltada de tota mena
d'insectes, que amb la llum han oït
gut, i es una espècie de martin piro.
Si no fas tan tard, inclús no l'
enviaré, però qui sab quan podrà
novament. Perquè la bona voluntat